

ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ: ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Ένας περίπατος στο χωριό , μαζί με την παρέα μου , μου θυμίζει , ότι πολλά από τα παιδιά που συναντάω στο πάρκο είναι παιδιά μεταναστών ή προσφύγων που έχουν εγκατασταθεί στο χωριό εδώ και αρκετά χρόνια. Καθένα από αυτά τα παιδιά έχει βιώσει με το δικό του τρόπο την απόρριψη από τους χωριανούς. Έτσι βρέθηκα σε μια διαδικασία ώστε να μάθω περισσότερα πράγματα για τα άτομα αυτά και να διορθώσω την συμπεριφορά μου σε περίπτωση που έχω αδικήσει κάποιο αντίστοιχο άτομο άθελά μου.

Οι μετανάστες αναγκάστηκαν να φύγουν από τη χώρα τους , γιατί δεν είχαν μέλλον εκεί , και οι πρόσφυγες που αναγκάστηκαν να ξεριζωθούν από τη πατρίδα τους εξαιτίας διώξεων ή επειδή υπήρχε κίνδυνος για τη ζωή τους , λόγω πολεμικών συρράξεων . Οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονται και στη χώρα μας και αντιμετωπίζονται από το χλευασμό , την κοροϊδία και την περιφρόνηση από τους μόνιμους κατοίκους , είτε γιατί υπάρχει υποβάθμιση σε ορισμένες περιοχές ή και σε μερικά αστικά κέντρα ή είτε σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση και την αύξηση της εγκληματικότητας δημιουργούνται ακραία στοιχεία και στρέφονται οι κάτοικοι κατά των αλλοδαπών , μεταναστών και προσφύγων. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι απαραίτητο να είναι αλλοδαποί , ανάμεσά τους υπάρχουν και Έλληνες που βρίσκονται αντιμετώπι με την ίδια κατάσταση .

Καθημερινά έχουν να αντιμετωπίσουν χιλιάδες προβλήματα επιβίωσης , είτε αυτά είναι προβλήματα βίας που δέχονται ή ακόμη ρατσισμού ή επικοινωνίας ή και ξενοφοβίας . Το κυριότερο και σημαντικότερο πρόβλημα είναι αυτό της επιβίωσης . Τα χρήματα που κερδίζουν συνήθως δεν επαρκούν για να καλύψουν τις απαραίτητες ανάγκες τους και έτσι να χρειάζεται να δουλεύουν σε περισσότερες από μια εργασίες , αν βέβαια τους τις προσφέρουν οι εργοδότες . Εκτός από το πρόβλημα της επιβίωσης δέχονται και το πρόβλημα της βίας . Η βία που αντιμετωπίζουν είναι είτε σωματική , είτε ψυχική , είτε λεκτική . Σωματική γιατί έχουν βρεθεί πολλοί μετανάστες και πρόσφυγες , ξυλοκοπημένοι , ή ακόμη και δολοφονημένοι χωρίς να έχουν τα όργανά τους . Ψυχική και λεκτική γιατί είναι χιλιάδες οι άνθρωποι που έρχονται σε αντιπαράθεση με τους εργοδότες τους και οι εργοδότες τους βρίζουν , τους μειώνουν και ακόμη και τους ειρωνεύονται. Βέβαια εκτός από τη βία που δέχονται αντιμετωπίζουν και την εκμετάλλευση , επειδή πολλά αγόρια και κορίτσια (αλλοδαπά, μεταναστών και προσφύγων) έχουν βρεθεί σε κυκλώματα μαστροπείας , χωρίς τις περισσότερες φορές να είναι δική τους επιλογή . Φυσικά έχουν και το πρόβλημα του ρατσισμού . Ένα εμπόδιο με το οποίο έρχονται συνέχεια αντιμετώπι , επειδή έχουν διαφορετικά ήθη και έθιμα , διαφορετικά θρησκευτικά «πιστεύω», διαφορετική ιδεολογία , διαφορετική καταγωγή ή ακόμη και διαφορετικό χρώμα δέρματος . σημαντικό πρόβλημα είναι και η ξενοφοβία που υπάρχει σε κάθε κοινωνία . Στην κοινωνία υπάρχει η ανασφάλεια αλλά και σε πολύ μεγάλο βαθμό η εγκληματικότητα με αποτέλεσμα οι κάτοικοι να μην θέλουν να δεχτούν ανθρώπους από κάποια άλλη χώρα , λίγο διαφορετικούς από αυτούς ως προς την καταγωγή και την γλώσσα. Έτσι τους απορρίπτουν χωρίς να θελήσουν να τους γνωρίσουν και να αλλάξουν την γνώμη τους και να τους δεχτούν . Ακόμη με την εγκληματικότητα που υπάρχει εκτός από την

ανασφάλεια των κατοίκων τους καταλογίζουν ευθύνες που μερικές φορές είναι και άδικες .

Δυστυχώς , δεν είναι το τελευταίο τους πρόβλημα . Η επικοινωνία που θέλουν να έχουν με τους ομόγλωσσους κατοίκους της περιοχής τους δημιουργεί το πρόβλημα της συνεννόησης γιατί πολλοί μετανάστες αλλά και πρόσφυγες που δεν γνωρίζουν την κατοικήσιμη γλώσσα ή κάποιοι άλλοι που είναι αναλφάβητοι. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την κοροϊδία από τους υπόλοιπους είτε επειδή η ομιλία τους δεν είναι «καθαρή» , ή άλλοτε επειδή δεν μπορούν να αρθρώσουν σωστά κάποιες λέξεις.

Ακόμη έχουν και το πρόβλημα της ένταξης , καθώς είναι πολύ δύσκολο να ενταχθούν στην κοινωνία είτε γιατί υπάρχουν τα παραπάνω προβλήματα, είτε γιατί ο τρόπος που έρχονται στη χώρα για να εγκατασταθούν δεν είναι ο σωστός και έτσι δεν έχουν κάποια στέγη , φαγητό ή ουδέν άλλο χρειαστούν και ακόμη δεν γνωρίζουν την γλώσσα έτσι ώστε να έχουν την επικοινωνία με τους υπόλοιπους κατοίκους αλλά και το ότι βρίσκονται σε μια ξένη χώρα για αυτούς είναι δύσκολο μέχρι να συνηθίσουν την αλλαγή και να αρχίσουν να μαθαίνουν τους καινούργιους κανόνες της χώρας στην οποία βρίσκονται πλέον.

Σε κάθε κοινωνία όμως υπάρχουν και ορισμένες εξαιρέσεις . Υπάρχουν άνθρωποι που τους συμπαραστήκονται και τους βοηθούν άλλοτε προσφέροντας τους φαγητό , άλλοτε δίνοντας τους κάποια ρούχα ή αυτές τις φτωχές οικογένειες και άλλοτε υπερασπίζοντας τους όταν τους καταλογίζουν κάτι άδικο . Υπάρχουν άνθρωποι , ακόμη που τους προσφέρουν , στέγη και μερικές φορές και χρήματα έτσι ώστε να μπορέσουν να ζήσουν κάπου προσωρινά , μέχρι να βρουν κάποια λύση για τα προβλήματα τους , αλλά ακόμη και αυτή η βοήθεια δεν είναι αρκετή ώστε αυτοί οι άνθρωποι να μπορέσουν να ενταχθούν στην κοινωνία και να ξεπεράσουν πλήρως τα προβλήματά τους . Αυτά συμβαίνουν στην πραγματικότητα , είναι χιλιάδες οι μετανάστες , οι πρόσφυγες και οι αλλοδαποί που βρίσκονται ανάμεσά μας . Για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα , δεν χρειάζεται βία, ρατσισμός , αυτοδικία, εχθρική συμπεριφορά και ακόμη ειρωνεία, χλευασμός και απόρριψη. Είναι λίγοι οι άνθρωποι που στέκονται δίπλα τους και χρειάζονται περισσότεροι.

Για να λυθεί το πρόβλημα πρέπει να υπάρξει διάλογος και φυσικά σωστές πολιτικές ενέργειες από το Κράτος , ώστε να σταματήσει η υποβάθμιση αστικών κέντρων και η περιθωριοποίηση των αστέγων και των ανέργων. Ακόμη έτσι θα σταματήσει να υπάρχει εκμετάλλευση και παραβατικότητα γι' αυτούς τους ανθρώπους . Οι Πολιτικές αποφάσεις που θα παρθούν θα πρέπει να ευνοούν όλους και φυσικά να προωθούν την κοινωνική ένταξη των αλλοδαπών εφόσον πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις. Ακόμη να δημιουργηθούν κέντρα στήριξης και εκπαίδευσης για τους ανθρώπους αυτούς ώστε να μάθουν την γλώσσα και να σταματήσουν να κοιμούνται σε παγκάκια , χαρτόκουτα και όπου αλλού βρουν κάποιο μέρος για να κοιμηθούν. Βέβαια και οι γηγενείς θα πρέπει να ενημερωθούν σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι αυτοί και να έχουν σωστή παιδεία για το θέμα από τα σχολεία ώστε να σταματήσει ο ρατσισμός από τα παιδιά προς τους συμμαθητές τους αλλά και για τους υπόλοιπους ανθρώπους που ήρθαν στην χώρα μας για δικούς τους λόγους ο καθένας . Βέβαια θα πρέπει να δημιουργηθούν

κάποια προγράμματα γνωριμίας έτσι ώστε να σταματήσουν να είναι ξενοφοβικοί και να τους αντιμετωπίζουν με εχθρική συμπεριφορά αλλά και να τους δεχτούν και πιο εύκολα στην κοινωνία τους . Φυσικά και οι αλλοδαποί όμως θα πρέπει να σέβονται τους νόμους της χώρας , τους ανθρώπους της και να μην καταχράζονται την εμπιστοσύνη τους και την ευαισθησία τους , να σέβονται τα ήθη και τα έθιμα της χώρας που έχουν εγκατασταθεί για να ζήσουν και να μην προκαλούν τους γηγενείς με την συμπεριφορά τους

Η κοινωνία με τον τρόπο αυτό θα μπορέσει να δεχτεί αυτούς τους ανθρώπους και θα σταματήσει να

τους φέρεται με περιφρόνηση. Είναι αδικία να τους απορρίπτουμε , χωρίς να δίνουμε κάποια ευκαιρία σ' αυτούς τους ανθρώπους . Οι πρόσφυγες χρειάζονται άσυλο και προστασία και σε καμία περίπτωση εχθρική συμπεριφορά , πρέπει να σταματήσει και μόνο εμείς μπορούμε να το σταματήσουμε. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι μετανάστες , οι πρόσφυγες και οι αλλοδαποί είναι άνθρωποι σαν και εμάς και δεν υπάρχει καμία μεγάλη διαφορά μεταξύ μας , γι' αυτό πρέπει να ευαισθητοποιηθούμε όλοι και όχι μερικοί , μόνο εμείς μπορούμε να αλλάξουμε την υπάρχουσα κατάσταση στο «χέρι» μας βρίσκεται.

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

- **Κα Κατιούσα, θα ήθελα να μου πείτε μερικά πράγματα για την απόφασή σας να φύγετε από τη χώρα σας και να έρθετε να μείνετε στην Ελλάδα**

- Πολύ ευχαρίστως γιατί πιστεύω ότι πρέπει να «ακουστούν» τα προβλήματα που έχουμε εμείς οι μετανάστες .

- **Ποιος ήταν ο λόγος που σας έκανε να αφήσετε την πατρίδα σας Ρωσία και να έρθετε να μείνετε στην Ελλάδα ;**

- Ο λόγος που έφυγα από τη χώρα μου και εγώ και η οικογένειά μου ήταν οι άσχημες συνθήκες που επικρατούσαν όπως η φτώχεια , η ανεργία , δεν υπήρχε προοπτική και δεν υπήρχαν δουλειές που να μπορούμε να βρούμε για να αποκτήσουμε κάποια χρήματα , για να ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας .

- **Ήταν αρχική σας επιλογή η Ελλάδα ; ή το αποφασίσατε αργότερα ;**

- Αρχική μας επιλογή δεν ήταν η Ελλάδα για να μεταναστεύσουμε και να ζήσουμε μόνιμα . Η αρχική μας επιλογή ήταν η Κύπρος επειδή εκεί ζούσαν τα αδέρφια του άντρα μου και θα είχαμε κάποια βοήθεια.

- **Και πώς βρεθήκατε στην Ελλάδα ; Με ποια κριτήρια την επιλέξατε;**

- Στην Ελλάδα βρεθήκαμε γιατί τότε ήταν πιο φθηνός ο τρόπος ζωής και δεν χρειαζόταν να σπαταλάμε πολλά χρήματα για να ζήσουμε . Είχε περισσότερες δουλειές εκείνη την περίοδο. Η Κύπρος ήταν πιο ακριβή χώρα και θα είχαμε περισσότερα έξοδα από ότι στην Ελλάδα αλλά ακόμη ήταν πιο μακριά από τη Ρωσία και δεν θέλαμε να είμαστε αρκετά μακριά από τους γονείς μας .

- **Ποια ήταν τα προβλήματα που αντιμετωπίσατε το πρώτο χρονικό διάστημα ;**

- Καταρχάς , το κύριο πρόβλημα μας , ήταν ο ρατσισμός της κοινωνίας . Παραδείγματος χάρι

οι κάτοικοι του χωριού μας έβριζαν , γιατί επειδή ήξεραν ότι είμαστε από τη Ρωσία , είχαν ήδη σχηματίσει , την γνώμη τους χωρίς να θελήσουν να μας γνωρίσουν , αλλά και ακόμη και τα παιδιά μου βίωσαν τον ρατσισμό στο σχολείο τους , επειδή δεν ήξεραν καλά την γλώσσα , αλλά και για την εμφάνιση τους . Βέβαια , αντιμετωπίσαμε και την ξενοφοβία , για παράδειγμα οι ενοικιαστές δεν μας νοίκιαζαν τα σπίτια τους στο χωριό επειδή φοβόντουσαν μήπως τους δημιουργήσουμε κάποιο πρόβλημα , καθώς εδώ στην Ελλάδα , οι άνθρωποι από τη Ρωσία δεν είχαν καλή φήμη. Φυσικά όμως είχαμε και το πρόβλημα της επιβίωσης.

- **Τι εννοείτε μ' αυτό ;**

- Ότι δεν είχαμε κάπου να μείνουμε , έτσι κοιμόμασταν είτε σε κοντέινερ μετά το τέλος της δουλειάς ή σε κάποια εγκαταλελειμμένα σπίτια κοντά στην δουλειά ή ακόμη και μέσα σε καθίσματα από μπουλντόζες που δεν κλειδωναν οι εργάτες . Οι εργοδότες μας , δεν μας έδιναν όλα τα μεροκάματα που δικαιούμασταν και έτσι ήταν δύσκολο να πάρουμε κάποια ρούχα και να τραφούμε σωστά .

- **Πώς τα καταφέρατε τελικά ;**

- Αρχικά βρισκαμε δουλειές σε οικοδομές , αργότερα σε χωράφια της περιοχής , που ζητούσαν πολλά εργατικά χέρια γιατί ήταν χωράφια από καπνά και σιτάρι και έτσι αρχίσαμε και εγώ και ο άντρας μου να μαζεύουμε κάποια χρήματα για να μπορέσουμε να βρούμε κάποιο σπίτι.

- **Οι κάτοικοι του χωριού πως σας αντιμετώπιζαν ;**

- Στην αρχή πολύ άσχημα . Μας έβαζαν να κάνουμε «βαριές» δουλειές , μας σχολιάζαν για την ομιλία μας , οι εργοδότες μας , μας μιλούσαν αυταρχικά , μας έβαζαν να δουλεύουμε πολλές

ώρες , χωρίς να μας πληρώνουν για τις περισσότερες . Τα μεροκάματα που μας έδιναν όταν μας πλήρωναν ήταν εξεφθλιπτικά. Μερικές φορές οι ιδιοκτήτες από τα ψιλκατζήδικα του χωριού δεν μας άφηναν να ψωνίσουμε από τα καταστήματα τους αν δεν μας έβλεπαν πρώτα τα χρήματα μας για να σιγουρευτούν ότι θα τους πληρώσουμε.

- **Και τι κάνατε εσείς γι' αυτό;**

- Δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι . Μας πείραζε φυσικά η συμπεριφορά τους , αλλά κάναμε υπομονή για να μπορέσουμε να ζήσουμε.

- **Δυσκολευτήκατε να μάθετε την γλώσσα;**

- Δυσκολευτήκαμε αρκετά , όμως με λίγη προσπάθεια τα καταφέραμε. Βέβαια ακόμη δεν μιλάμε εντελώς καλά , υπάρχει ακόμη κάποια δυσκολία στην προφορά μεγάλων λέξεων . Θα την μαθαίναμε γρηγορότερα αν κάναμε κάποια μαθήματα για τη γλώσσα , όμως , δεν είχαμε λεφτά και η Πολιτεία δεν έχει μέριμνα για εμάς .

- **Τα παιδιά σας πήγαν σχολείο ; Αντιμετώπισαν προβλήματα ;**

- Βέβαια πήγαν σχολείο τα παιδιά μας . Εγώ και ο άντρας μου έχουμε μεγάλο σεβασμό για την μάθηση και έτσι θα είχαν και αυτά ένα καλύτερο μέλλον από εμάς μέσω της εκπαίδευσης. Αντιμετώπισαν όμως πολλά προβλήματα από τους συμμαθητές τους .Τους αντιμετώπιζαν με ρατσισμό ως προς την καταγωγή , ως προς την εμφάνιση , ενώ έχουμε την ίδια θρησκεία , τα υποβάθμιζαν.

- **Εσείς ως μητέρα τι κάνατε γι αυτό ;**

- Μίλησα με το διευθυντή του σχολείου τους και διευθέτησε το θέμα , εξάλλου δεν ήξερα και πολύ καλά την γλώσσα και έτσι δεν μπορούσα να μιλήσω στους γονείς τους .

- Πόσα χρόνια μένετε στην Ελλάδα ;
- 14 χρόνια
- Είναι καλύτερη η κατάσταση;
- Δεν είναι όπως το πρώτο καιρό , είναι πολύ καλύτερη .Πλέον , μας γνωρίζουν όλοι εδώ στο χωριό . Έχουμε κερδίσει τον σεβασμό και την εκτίμηση τους , τώρα πια έχουμε το σπίτι μας και την δουλειά μας. Έμαθαν και κατάλαβαν τι άνθρωποι

είμαστε και έχουν σταματήσει πλέον να μας φοβούνται, αλλά , για να το καταφέρουμε αυτό περάσαμε πολλά και η μονιμοποίηση μας δεν ήταν εύκολη

- Ευχαριστώ πολύ για όσα μου είπατε θα φανούν πολύ χρήσιμα σε όλους
- Χάρηκα για την γνωριμία μας
- Και εγώ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
Α4 - ΕΠΑΛ ΑΞΙΟΥΠΟΛΗΣ